

॥ खंड ०३ ॥

॥ ओवी नं. १८ ॥

॥ जग्नाव दांडातील मुळवरची ओवी ॥

॥ मानवा सुद धर ॥

॥ मानवा सुद धर गा बुध । बुध धर आपल्या पोटी ।
देव येईनं घरां । अवच्या सांगनं गोष्टी ॥ घृ ॥

॥ देही घर सोडुन । निघनं मैदानां ।
दहाही अवतार घालन जुम्मा ॥ मानवा सुद धर गा बुध..

॥ देहीदिक जाईन घुमाले । जातो म्हणुन जीव आले ।
न्यारी बुध येईन देहघराले ॥ मानवा सुद धर गा बुध..

॥ देही पिशाबीले बसनं । समोर देव उभा राहीनं ।
जरानाही राहणार शरमुनं ॥ मानवा सुद धर गा बुध..

॥ देही म्हणनं खातो जहरं । हातचं जहरं हाती राहीनं ।
पोटचं जहरं बाहेर पडनं ॥ ०४ ॥ मानवा सुद धर गा बुध..

भजने :- ॥ मानवा भुलु नको रे संसारा । घे देवाचा आसरा ।

कर हरीनाम सोयरा ॥ मानवा भुलु नको रे संसारा ॥

टिप :- या ओवीच्या चरणांच्या निरसनाचे व्यान खंड०९/०२/०२ च्या 'अंतर पलघडी नाही राहणार' या टुकीच्या निरसनात दिलेले आहे..

॥ ओवी नं. १९ ॥

॥ काळीवर पांढरी ॥

॥ काळीवर रंचली पांढरी । सात समुद्र ईच्या वरी ॥

॥ एका तळ्याच्या परी । निंबोण्या लावल्या हारो-हारी ॥

॥ आला निंबोण्याला बार । दोघी मिळून एकच भ्रतारं ॥

॥ एक जन्माची वांझोटी । एक गर्भ दोघीच्या पोटी ॥ ०४ ॥

॥ एक गर्भ दोघीच्या पोटी । त्यातुन जन्मला ना-डर मोती ॥०५॥

भजने :-॥ मोती लोळे गाग-यातं । उचलुन घ्याहो महाराजा पद्मातं ॥

॥ तुया घरी मोत्यांची खाण । या मोत्याची पारखं, नाही केली कोणं ॥

॥ ओवी नं. २० ॥

॥ पंचीदर-नार ॥

॥ देही मध्ये, जन्मली हो । एक नार ।
मुखा मध्ये, नाही दात । भरला अंबरं ॥

॥ सात खणांची, चोळी शिवली । उघडा आहे दंड ।
या नाजुक, नारीची कंबर । आहे बंद नाडं ॥

॥ सव्वा मनाची, घागर घेवुन । नार गोली सागरी ।
या नारीनं, सर्व सागर । भरला घागरी ॥

॥ कुणी कडुन, आली एक, पंचीदर घारं ।
या घारीन; घागरा सहीत । उचलली नारं ॥०४॥

॥ या घारीच्या, मस्तका वर । सुवर्णाचा पहाड ।
त्या पहाडा वर, ऋषी होते । चौसष्ठ हजारं ॥

॥ एका एका, ऋषीला मुले । आहेत चार-चारं ।
असन सद्गुरु भुर्ति । अर्थ, सांगा हो चातुरं ॥ ०६ ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥